

A lidé kmene se praotci Čechovi poklonili a dohodli se, že si na počest svého stařešiny budou říkat Čechové.

Praotec Čech se usmál a poznamenal: „Abych nezapomněl, zasadte i řípu.“

To nebylo těžké splnit, a tak se všichni dali do zpěvu:

„Na vrcholu Řípu

zasadíme lípu.

A pak dole v jednom kole

budeme jíst řípu.

A pak dole v jednom kole

budeme jíst řípu.

Na Řípu je střecha
pro praotce Čecha.

Každé ráno, nevidáno,

vždy na kopec spěchá.

Každé ráno, nevidáno,

vždy na kopec spěchá. *

* Zpívá se na melodii písničky Na tom pražským mostě.

„Ještě jsi neříkala to o tom strdí,“ připomněla Yvetě Šárka.

„Ale říkala,“ namítla Yveta. „Strdí je přece...“

„Já vím, já vím...!“ křičela Šárka.

„Já to taky vím. A co ty, Vašíku?“

Jenže Vašík už spal. Možná měl to strdí v duchu na jazyku, protože si ve spánku mlsně olízl rty.

„Pověste už ty pověsti dneska na hřebík a spěte,“ nakoukla do pokoje maminka.

„Tak dobře. Pokračování zítra,“ rozhodla Yveta a Šárce nezbývalo než poslechnout.

Víte, jak to bylo v **nepopletených** pověstech?

1. Které dvě pověsti spletla Yveta dohromady?
2. Na jaký kopec vylezl praotec Čech?
3. Co řekl, když se z tohoto kopce rozhlédl po krajině?
4. Jak dlouho na kopci zůstal?
5. Uvnitř jaké hory podle pověsti spí vojsko udatných rytířů?
6. Kdo vešel do hory k rytířům, aby jim poklidil?
7. Co je to strdí?

Správné odpovědi jsou na konci knihy.